

เพศสุดท้ายของสังสารวัฏ

วันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

โอวาทหลวงพ่อดัมมชโย ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

วันอังคารที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

ในสมัยพุทธกาล พระพุทธเจ้าให้นั่งหัตถบาสน^๓ ก็เพื่อให้ได้ยินทั่วถึงกัน สมัยก่อนมันไม่มีไมค์ ไม่มีลำโพง เพราะฉะนั้นรูปไหนจะหาเหตุไม่ได้ว่า ไม่ได้ยิน แต่ความจริงสมัยพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังมีพระชนม์ชีพอยู่ พระองค์มีเสียงมหาบุรุษ พูดได้ยินทั่วถึงกันหมด แต่เพื่อเป็นต้นบุญต้นแบบธรรมนิยมปฏิบัติรุ่นต่อ ๆ ไป เมื่อพระองค์ดับขันธปรินิพพานไปแล้วก็จะได้ทำตามนี้ เพราะว่าผู้ที่มิเสียงมหาบุรุษมีเพียงพระองค์เดียว ถึงต้องให้นั่งหัตถบาสนเพื่อให้ได้ยินกันทั่วถึง ถึงแม้ปัจจุบันนี้ยุคไฮเทค เราก็จำเป็นต้องรักษาระบบนิยมปฏิบัตินี้ด้วย

บวชล้านรูป

ปีนี้จำนวนพระภิกษุสามเณรในหมู่คณะของเรา รวมทั้งศูนย์สาขาภายในและต่างประเทศรวมแล้วทั้งพระทั้งเณรจำนวน ๒,๓๒๘ รูป ก็ใกล้หมื่นรูปเข้าไปแล้ว คงจะมีสักวันเร็ว ๆ นี้ รวมแล้วทั่วโลกต้องเป็นหมื่น ๆ รูป อย่างนี้กว่าเยอะนะ สมัยพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์หนึ่ง ๖,๘๐๐,๐๐๐ รูป หลักหมื่นกับหลักหกล้านมันห่างกันเยอะ ถ้าเราช่วยกันขยายทำความเข้าใจกับผู้มีบุญทั่วโลกว่า การบวชมีประโยชน์และมีความสำคัญต่อชีวิตของเราและชาวโลกอย่างไร ก็จะมีผู้มาบวชเพิ่มขึ้น

ก่อนเราจะละจากโลกนี้ไป ถ้าบวชกันได้สักล้านคนทั่วโลก ก็จะเป็นบุญใหญ่สำหรับพวกเรา ก็หวังว่าศูนย์สาขาทั้งภายในและต่างประเทศคงจะได้ยินได้ฟังไปพร้อม ๆ กัน บวชทีหนึ่งเยอะ ๆ ก็ไม่มากเท่าไร

³ ระยะห่างระหว่างพระสงฆ์ที่นั่งทำสังฆกรรม ไม่ควรห่างกันเกิน ๑ ศอก

ถ้าเทียบกับพลโลกตั้งหลายพันล้านคน เป็นผู้หญิงสักครึ่งหนึ่ง ผู้ชายก็สามพันกว่าล้าน มาบวชสักล้านก็แค่หนึ่งในสามพัน ซึ่งถือว่าเล็กน้อยเท่านั้น แต่สิ่งดี ๆ ก็เกิดขึ้นกับโลกใบนี้ เพราะสมัยที่มีการบวชหกล้านกว่าเกือบเจ็ดล้านนั้นเป็นยุคมนุษย์มีบุญมาก แต่ที่ไม่ได้บันทึกไว้ในพระไตรปิฎกที่มากกว่านี้ก็มี ที่บวชกันทีละเยอะ ๆ ยิ่งถ้าถอยหลังไปไกลกว่านั้น ๖,๘๐๐,๐๐๐ รูป ถือเป็นเรื่องเล็กน้อยสำหรับยุคก่อน ๆ โน้น ตอนผู้มีบุญเยอะ ๆ บังเกิดขึ้น

เพราะฉะนั้น ของเราเพียงสองพันกว่ารูป ถือว่าเป็นแค่จุดศุภนิยาม ซึ่งไม่ค่อยจะนิยมเท่าไรเลย เพราะความนิยมของหลวงพ่อยากให้บวชกันเยอะ ๆ แล้ววันสุดท้ายของชีวิตในสังสารวัฏ เมื่อภารกิจเสร็จแล้ว บวชกันทั้งหมดเลยนะ ตอนนั้นผู้หญิงจะไม่มี จะหวนกลับคืนไปสู่สภาวะเดิม ปรับปรุงโครงสร้างใหม่ของกายและใจให้เข้าสู่สภาวะเดิม ซึ่งเมื่อไรไม่ทราบ

มหาปวารณา

เราได้ปวารณากันไปเรียบร้อยแล้ว นอกเหนือจากเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงมีพุทธบัญญัติไว้ การปวารณาจะเป็นประโยชน์สำหรับตัวเรา เหตุที่มีการปวารณาซึ่งกันและกันก็เพราะว่าทุกคนมีเชื่อมานะทิฐิ คือ นอกจากเตือนตัวเองไม่ค่อยจะได้แล้ว ใครเตือนก็ไม่ได้ด้วย ซึ่งมันอันตราย

เพราะการมาบวชเรามีวัตถุประสงค์ที่จะทำพระนิพพานให้แจ้ง เพื่อสลัดตนให้พ้นจากกองทุกข์ จากการเป็นบ่าวเป็นทาสของพญามาร คือต้องการความบริสุทธิ์หมดจดจากการประพฤติพรหมจรรย์ ทีนี้ถ้าเรา

ไม่ปวารณากัน ตัวทิวฐิमानะจะมาดบังความรักและปรารถนาดีของ
เพื่อนสหธรรมิกที่จะแนะนำให้เราได้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งใจมาบวช
ในคราวนี้ จากการได้เห็น ได้ยิน หรือสงสัยว่า จะทำไม่ถูกหลักวิชา
ตามคำสอนพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งเป็นอันตรายต่อชีวิตของเพศ
สมณะ ก็จะสูญเสียเวลาเปล่าในการมาบวช

เพราะฉะนั้น ถ้าปวารณาไว้ เท่ากับเราเปิดช่อง เปิดโอกาสให้กับ
ตัวเอง ให้ผู้อื่นได้มาเป็นกัลยาณมิตรให้กับเรา คอยชักชวน ตักเตือน
แนะนำด้วยความรักและปรารถนาดี เพื่อเราจะได้มีสติหันกลับมาทบทวน
ตัวเองว่า เราได้ทำถูกต้องตามพระธรรมวินัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ไหม จึงให้มีโอกาสอันนี้ขึ้นมา

สำหรับผู้ที่ไม่อาวโส มีพรรษาน้อยกว่ากันแต่ แม้เป็นสิ่งที่ยากแต่ก็ยัง
ง่ายกว่าผู้ที่เป็นกันเฒ่าปวารณา เพราะว่าผู้ที่เป็นกันเฒ่าซึ่งบวชมาก่อน ที่
เรียกว่าแก้วตดนี้ ก็มักจะดื้อ สอนตัวเองไม่ได้ ใครแนะนำก็ไม่ค่อยจะได้

ก็จะอาศัยช่วงวันมหาปวารณานี้ปวารณาซึ่งกันและกัน เปิดโอกาสให้ซึ่งกันและกันว่า ได้เห็นพฤติกรรมก็ดี ได้ยินข่าวใครมาเล่าสู่กันฟังก็ดี หรือสงสัยก็จะได้มาซักถามกันก่อน ด้วยความรักและปรารถนาดีว่าเป็นอย่างนั้นไหม ทำอย่างนั้นหรือเปล่า ถ้าทำก็โปรดไปทบทวนคำสอนพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และปรับปรุงแก้ไขใหม่ อาจจะเตือนโดยตรงหรือเตือนโดยอ้อม บางจังหวะก็ต้องเตือนตรง ๆ บางจังหวะก็ต้องพูดอ้อม ๆ ในสภาวะที่ผู้ฟังยังไม่พร้อมก็จะแนะนำกันโดยอ้อม เพื่อประโยชน์สุขของท่านนั้น นี่ก็เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากสำหรับวันมหาปวารณาอย่างยิ่งบริสุทธิบริบูรณ์มากเท่าไร ก็วยิ่งใกล้เป้าหมายเท่านั้น เพราะฉะนั้นเรามาบวชก็เพื่อวัตถุประสงค์นี้

สิ่งที่สำคัญคือการปฏิบัติธรรมก็ต้องปฏิบัติธรรมกันต่อ นี่เป็นประจักษ์ผลหมายใจเข้าออกของเรา เพื่อตัวของเราเองเป็นหลัก และโดยอ้อมก็เพื่อชาวโลกทั้งหลาย

อานิสงส์กฐินตามธรรมวินัย

๑. เทียวไปโดยไม่ต้องบอกลา เทียวในที่นี้ คือ เทียวแสวงหาที่วิเวกเพื่อบำเพ็ญสมณธรรม เพื่อความบริสุทธิ์บริบูรณ์ของตัวเรา เมื่อได้พิจารณาแล้ว ได้อานิสงส์การอยู่จำพรรษา อานิสงส์กฐินแล้ว เราก็ไปแสวงหาที่ปลีกวิเวกทำความเพียรได้ ก็เป็นที่ยอมรบกัันในธรรมวินัย แต่ในแง่ปฏิบัติจริงในยุคของเรา ควรจะต้องบอก เพราะว่าเผื่อมีอะไรจะได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกันได้ทัน

๒. เทียวไปโดยไม่ต้องถือไตรจีวรครบสำหรับ ก่อนที่จะได้รับอานิสงส์นี้ไปไหนต้องครบชุดนักรบ มีผ้า ๓ ผืน คือ จีวร สังฆาฏิ สบง ต้องให้ครบ แต่พอได้อานิสงส์นี้ ไม่ครบก็ได้ ให้มีภาระเบาที่สุด เพื่อตัวเราจะได้ไม่มีเครื่องกังวลใจ ส่วนรายละเอียดไปศึกษานะลูกนะ เพื่อตัวของเราจะได้ปฏิบัติได้ถูกต้อง เราจะได้มีความสุขในเพศสมณะ

๓. ฉันทคนโภชนและปรมปรโภชนได้ คือ ฉันทเป็นวงได้ แต่อย่าคุยนอกเรื่อง ให้คุยเรื่องธรรมะ เพื่อใจจะได้วนเวียนอยู่ในธรรมะ ใจจะได้หยุดนิ่งได้ง่าย ไม่ฟุ้งซ่าน

๔. เก็บอดิเรกจีวรไว้ได้ตามปรารถนา อดิเรกจีวร คือ จีวรที่เกิน ๓ ผืน เพราะปกติท่านให้มีบริขารน้อยสุด จีวรน้อยสุด คือ จำลองแบบมาจากพระนิพพาน พระนิพพานท่านไม่มีผืนที่ ๔ นะ ยังมีน้อยชิ้นเท่าไรเครื่องกังวลก็น้อย ไม่ต้องดูแลรักษา ไม่ต้องเสียอารมณ์เวลาหายไปหรือฉีกขาด จึงกำหนดให้มีน้อย แต่อานิสงส์ข้อนี้ คือ ถ้ามีมาเพิ่มก็เก็บรักษาได้ ซึ่งปกติเราจะเก็บไว้เป็นส่วนกลางนะ

๕. จีวรที่เกิดขึ้นอีกเป็นของพระที่จำพรรษาในวัดนั้น ๆ ทั้งหมด

นี่ก็ใกล้วันกฐิน ปีนี้ตรงกับวันอาทิตย์ที่ ๒ พฤศจิกายน ที่จะถึงนี้ ในช่วงนี้เราทำความบริสุทธิ์กันให้ดี เพราะว่าประธานกฐินปีนี้ เป็นพระเดชพระคุณหลวงปู่ ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกายที่เราไปกราบอาราธนา ท่านเป็นหลักเป็นประธานกฐินเป็นครั้งแรกของวัดพระธรรมกาย

กว่าจะถึงวันนั้น อยากให้ลูกทุกรูปทำความบริสุทธิ์กายวาจาใจกัน ให้ดีเพื่อตัวของเรา และเพื่อเทิดพระคุณให้ความสำคัญสูงส่ง แต่พระเดชพระคุณหลวงปู่ ผู้เป็นประธานกฐินในปีนี้ ลูกทุกรูปไปทำความละเอียดไว้ให้ใจใส ๆ ให้ใจบริสุทธิ์หยุดนิ่งในกลาง ให้เข้าถึงพระธรรมกายในตัว จะได้ถูกหลักวิชา และถูกใจพระเดชพระคุณหลวงปู่ ท่านด้วย ตลอดชีวิตของท่านเกิดมาเพื่อการนี้ นี่เป็นเรื่องที่สำคัญมาก ๆ

สำหรับมหาทานบารมีที่ลูกทุกรูปนำมาถวายสร้างมหาทานบารมีในวันนี้ ก็ขอให้มหาทานบารมีนี้เป็นเครื่องสนับสนุนให้ลูกทุกรูป มีความบริสุทธิ์บริบูรณ์ในการประพฤติพรหมจรรย์ ให้ได้เข้าถึงวิชาธรรมกายอย่างสะดวกสบาย อย่างง่ายดาย อย่างถูกต้องร่องรอยตรงไปตามความเป็นจริง ให้มีรู้มีญาณแม่นยำ บริสุทธิ์ บริบูรณ์ ให้มีบุญพิเศษที่จะไปปฏิบัติศาสนกิจที่หลวงพ่อก่อนและหมู่คณะได้มอบหมายเอาไว้ให้สำเร็จเป็นอัศจรรย์ ให้มีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง อย่าเจ็บ อย่าป่วย อย่าไข้ ให้บุญจากพระนิพพานปกปักรักษาตลอดวันตลอดคืน ตลอดเวลาทุกอนุนานาที่ จงทุกประการเทอญ ๐

